

ג'רין מספר -
9

עתון חברת
הילדים
גבעת-חיים

ה' סיון תש"י

לחג - הבי כורים.

צ

שירה ארוכה נעה בין הש-דות, ומה בשאון את דממת השלוה. המון אדם ורכב נעו לאיטם עטורי חג וירק. טור ארוך וצוהל הופחל כנחש צבעונין - עלה וירד - החוצה אל השדות והטבע! מסביב ש-דות מזהיבים, רהבים. שמים פרושים ממעל והרים במרחק נוצצים מזהירים.

הנה הגענו. צלילי מנגינה עליזים השתיקו את ההמולה - הטקס הוול. קבוצות קבוצות צעדו מביאי הבכורים, לבושי חג ושלל פרי הארץ בידיהם.

קבוצות קבוצות עלו והרימו לבמה את ביכוריהם: יכול השדה, פרי הגן, בני עוף, בקר וצאן.

לאטו רד הערב. השמש יישקעה ונסתרה בעורף הגבעות. בחבורות קטנות ש-ב הקהל החוגג הבימה עם הליל היורד.

ע.

בארץ

לא נשלים עם הספרות

השלך אבדללה הודיע לפני שבוע על סיפוח המשולש הערבי ואיזור חברון ל"ממלכת-הירדן-ההאשימית". זוכרים אנו לפני שנתיים את רעמי התוחחים וטענת שרשרות הטנקים שליוו את כניסת הלגיון הערבי לארצנו זוכרים אנו עוד - את עמידת הגבורה של גוש-עציון, בית הערבה ונוה יעקוב שכרעו נפלו תחת מגף האויב האכזרי. זוכרת עוד ירושלים את חודשי המצור, הרעב והצמא; את לילות הנדודים ואת קרבות הגבורה של העיר העתיקה. כל זאת חי עוד בלב כולנו, זכר הקברים טרי עדיין בלב העם. ההסתערות נהדפה ויצאנו מנצחים. עבדאללה עבד הבריטים, הארי הזקן הסתפק בכיבוש נחת שמן מארצנו.

האויב הוכה ונסוג אך לא הושמד ומוגר, הוא משחר לטרף, עיניו לטושות וידיו מלאות כלי זין. אנגליה ואמריקה מצידות אח בן-בריתם בנשק חדיש וכבד. אך, הנה בטרם סר עשן-הקרבות מעל שדות המערכה הודיע עבדאללה על סיפוח שטחי ארץ-ישראל שתחת חסותו אל ממלכתו האומנם? היותן פרס לפולש האכזרי, האם לא ימי שלטון המנדט את רצח השבעה בין עין-החורש וגבעת-חיים, וכמה צהל לבנו בעזוב אחרון האנגלים את ארצנו. והנה חזר הבריטי לארצנו, הוא לא חזר לגבעת-חיים, וזה נכון, אך הוא חזר לטול-כרם והוא יושב בירושלים (האנגלים מקימים חוזה עם עבדאללה המתיר להם להחזיק חיילים ול-הקים בטיסים בכל שטחי ממלכתו.) ונזכור! הוא מחכה להזדמנות. נעיף נא רגע את מבטנו על גבולות הארץ, אורכם 1200 ק"מ בגבולות כאלה אין בטחון ולוא ישמרו עליהם רבבות חיילים, האויב יושב בהר ואנו בשפלה, הוא יושב מעלינו בולש את מעשינו ומחכה לשעת כושר.

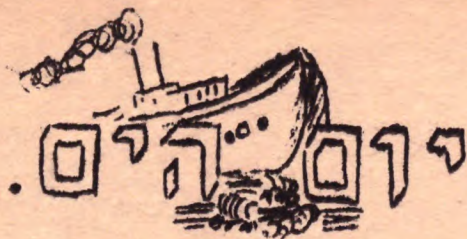
נעלה על לבנו ביום הסיפוח את שדות הקטל העשנים, את הישוב הנאבק בדר על צוק סלע ואת אלה שנפלו בעודם צעירים, את קורבנות המאבק וההעפלה נגד אנגליה ונאמר את דברינו: לא נשלים עם שובם של האנגלים ל ארץ-ישראל! לא נשלים עם הסיפוח! כי בדמנו הוא!

יריב

עמדתי בחור לאוטו-בוס אגד בחדרה, כאשר הגיע חורי להכנס הצצתי פנימה. ליד מושב הנהג ישב איש בכובע נהגים הוא היה צעיר כבן-25 היה לו מבט יהיר ושפמפם קטנטון, זה הכל. שאלתי: "האם זהו האוטו-בוס מאסף?" כן היחה תשובתו של הנהג. קניתי כרטיס והתישבתי, אחרי עמד ברנש גוף קרח וחסר שערות, והוא שאל אותה שאלה כמוני. "אידיוט" השיב הנהג "הלא שמעת קודם". האיש לא הגיב - קנה כרטיס והתישב. לאחר כמה קלומטרים הניף האיש את ידו החוצה וחייך, "אידיוט!" צעק הנהג "אתה יכול להשאר בלי יד", האיש לא הגיב וישב במקומו חורר כטיד.

ונשאלת השאלה - האם המלה אידיוט היחה במקומה בשני המקרים צדק הנהג והאיש היה יכול להבינו גם בלי ה"אידיוט?" לאן היא התשובה השלילית. . .

גבי. א

לפני שנתיים החאסף כל הגוש שלנו במכמורת. נשאו שט
 נאומים על חקידוי ישראל בעתיד הקרוב והחשיבות שעתידה לתפוש
 עבודה הים בישראל. כיום אנו רואים את נאומיהם ותקוותיהם בהוו-
 גשמותם. עולית לאלפית ורבבות מגיעים למדינתנו מכל קצוות תבל
 באוניות ישראליות השטות להביא את שארית הפלטה לארצנו ואת הטט
 סקה שנדרשה לנו.

חקידוי הצי בישראל רבים וחשובים עד מאוד. מדינת-ישראל
 נוקפת ארצות עוינות שהתגרו בה במלחמה. ועל כן הקשר היחיד
 שיהיה למדינתנו עם העולם יהיה-ה ים. דרכו יביעו אלינו
 הדברים הנחוצים בימי מלחמה ושלום.

צי ישראל קטן מאוד ואנחנו צריכים לעודד אותו ולפתח אותו.
 כיום הים במדינת ישראל אינו מעסיק את מספר הדיגים הדחשים לנו
 ודגים רבים מגיעים אלינו מחוץ-לארץ במקום שאנו עצמנו נספג את
 הדרוש.

השנה יום הים לא העסיק אף אחד מאיחנו ולא נזכרנו בחוללת
 שהים, והקשר עמו, הביאו לנו בימי המלחמה ובימים האלה.
 עמוס . צ

גוף אן האווער

חברי המזכירות נוכחו במועצה הקיבוץ המאוחד ביגור.
 המועצה התקיסה בבית בת-שבע חייקין חברת יגור ופעילה בחנועה
 הפועלת בארץ. הנזשאים העיקריים היו: בעית העבודה-השכירה;
 שאלות קליטת העליה לקיבוץ וחקנון הקיבוץ.
 אנו נוכחנו בדיון על העבודה השכירה. החברים שכברו היו
 בעיקר חברי קיבוצים וחייקים אשר יסודות הקיבוץ נהירים להט. הדעה
 הכללית הייתה שאין מקום לעבודה שכירה בישובי הקיבוץ המאוחד. חבר
 אחד אמר: "בקיבוץ בני חיי הרפת, למשל, בנויה רק על עבודה שכי-
 רה" והוא שאל מה יהיה אם נבטל את העבודה השכירה - האם הרפת לא
 וחקייט? על-כך הוצעה הצעה לארגן קורסים שיכשירו חבריט לעבו-
 דה בענפים ומפעלים שונים. לא אאריך בדברים כי דובר על המועצה
 כבר בשיחת החברה שהוקדשה לכך.

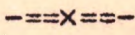
באותו יום בישיבת הערב נתקבלו אחד עשרה יטובים לקיבוץ
 המאוחד.
 בבעית הקליטה הוצעה על ידי החבר ציזלינג שמזכירות הקיבוץ
 והמועצה יפנו לממשלה ולסוכנות שהתנועה הקיבוצית תקבל 100,000
 נוער וילדים להכשרה ולחינוך וכי הקיבוץ המאוחד יקבל חמשת אלפיים
 מחובט.
 לבעית השיכון נמסר ע"י חבר ועדת הבניה שהוחלט להקים חמט-
 מאות יחידות דיור ולקיים קורסים מיוחדים לבנאים, וכי בנתיים
 וחקיים כבר קורט מסוג זה בככרי.

בוקר. השמש שלחה כבר אח קרניה הראשונות. הכל עוטה
 ערפל כבד ואנו נוטטים באוטר ולעיננו חולפים גינות ירק, בתים
 ופרדסים. הנה מתגלים לנו בכל הודם הרי הכרמל אשר פסגותיהם
 שרויות בערפל הנמוג והולך. מרחוק נראה הים הכחול. עוברים אנו
 ליד כפרים ערביים הרוסים אשר ריח הכפר הערבי נודף מהם למרחקים.
 באופק נראת העיר חיפה עם בתיה המלבינים ואוניותיה העוגנות
 בממלה. עוברים אנו על פני ישובים מוכרים ועל שפתינו
 הסיסמא: "ה ג ל י ל הו"

חולפים אנו על פני ש כונותיה של חיפה ומרחוק כבר נראת
 העיר בעלת העבר המזהיר - עכו, על מגדליה ומסגדיה. עוברים אנו
 על פני עכו כש-פנינו מועדות לפקיעין. עוברים אנו בתוך כפרים
 ערביים הטובלים בים של עצי-זית. עולים אנו לכביש פקיעין. לעי-
 ננו מתגלה מראה נהדר ים החיכון המכחיל נראה מהצד האחד, והכנרת
 היפייפה מהצד השני.

כך עוברים אנו על פני ישובים רבים והנה מגיעים אנו למירוץ
 אשר שם קברו של החכם הגדול רבי שמעון בר יוחי. בין החרים רחוק
 שוכנת לה צפת עיר המקובלים.
 דרורה. א.י.ל.

ד ו ר ע ל ש פ ת - ה כ נ ר ת .

שעה בוקר. רוח קלה חרישית מן הים רחפה על פנינו
 וחרש לחשו צמרות העצים. צל ואפלולית היו שורים עדיין בין
 עצי-החרש העבותים ורמים. למרגלותיהם שכבנו אנו וישנו את שנת
 הלילה.

כשבאנו לכאן אמש עם ליל היתה החורשה כפינה אפלה וחשוכה
 כצללי ענק נראו העצים בעומדם.
 אך עתה עם בוקר שונה לחלוטין היה המראה מסביב. ושקשוק
 חרישי של בליט על החוף וצבע חכלכל של המים פגשונו עם בוקר.
 קמחי... נחלצתי משק-השינה ויצאתי, עדיין לא פגה העי
 פות שהצטברה במשך ימי הטיל ושפע של רשמים מימים שעברו. אך
 למרות זאת היה הרושם נפלא וקוסט.

במרחק מעבר לכנרת התרוממו הרי הגולן חלולים וזקופים.
 משמאול משק גינוסר הנראה כטובל בים מימין צוקי הרים חדים וש
 בורים, מאדימים בפרעותם. ישובים, שדות, ולפני משטח הכנרת.
 ודרש ברעד של כל נשב רוח ינועו הגלים, וברק קרני השמש נשבר בין
 הים. סירת -מוטור בודדת חצתה את המים בהשאירה מאחור פט
 מים כחה. . .

עמרט.

צ פ ת - ר נ ו פ ה

המראה שלי צפת מרחוק הוא מראה מרהיב וכן גם מראה הסביבה מצפת עצמה. צפת מפורסמת מבחינת מצבה האסטרוטגי המצוי. צפת גזכרת בפעם הראשונה ע"י יוסף בן מתתיהו (בקשר למרד הגדול). עד היום נחשבת צפת לעיר חשובה מבחינה אסטרוטגית. צפת הערבית שוכנת על הר כנען וצפת היהודית מלמטה. בימי המלחמה הזאת כאשר כבשו מגי-ני צפת את פסגת ההר הנקראת ה"מצודה" נסוגו כל כוחות האויב מצפת. מצפת נראה כל הסביבה כמפת אויר בצבעים טבעיים. מרומי המצודה רואים את הכינרת והיא נראת כה קרובה. רואים את הג'ומק בכל גודלו ואת מירון לרגליו.

את הדרך ממירון לצפת עשינו ברגל: הדרך עולה ומתפתלת בין ההרים, עד מחצית הדרך מפסנו רק בעליות קלות וירדנו הרבה בעונות אולם משהיגענו למחצית הדרך התחילה עליה מיגעת וקשה. בכל פעם נדמה היה לנו שצפת מתרחקת ומתקרבת באופן לא טבעי. הילדים נעשו מעוצבניים יותר ויותר וכשהגענו לשם היו רוב הילדים במצב של אפיסת כוחות.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

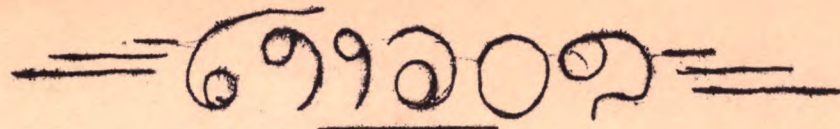
ואדי - אל - עמוד.

ירדנו בדרך חלולה מאוד לתוך ואדי אל עמוד. הואדי לפנינו ממעלה ההר בכל הדרו. שיחי הדרוף כיסו מעינינו את הואדי. וטמנו בווכט את מי הפלג. ירדנו. . . ש-כבנו על ביטוננו (כאנשי-גזעון בשעתם) ושתינו מלוא פינו מים אשר הירונו את צמאוננו. החילנו ללכת לאורך הערוץ. בדרכנו חצינו מספר פעמים את הפלג הגענו למקום בו גדלו שיחים עבותים. התרחצנו במי הפלג ואת מספר ילדים חקף ה"שגעון" לבנות סכר. כאשר פגו במקצת החום המשכנו ללכת, הנה נתגלו לעינינו צוקים גבוהים מאוד וכאשר הגענו אליהם נתגלה לנו מראה נפלא. הצוקים היו גבוהים מאוד ובתוכם קיננו עיטים ונשרים.

והנה נתגלה לפנינו עמוד גבוה מאוד אשר נחצב ע"י המים. אחריו נתגלוה גבחה ירוקה אשר סימנה את קצה הואדי.

יגאל ב.

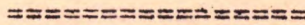
ג מ ר א ל י פ ו ת ה כ ד ו ר - ס ל .

את המקומות הראשונים תפסו הפועל ירושלים בבוגרים ומזרע בנערים, הפתאום רבות היו במקומות השניים והשלישיים. בדרך כלל היו נכנסים לגמר מהצפון: מזרע, חל-יוסף, ועין-זרוד, הפעם נכנסו גם חולתא וגבע.

אך הנצחון היה ברור ל"הפועל" ירושלים שניצח את הקבוצה הטובה ביותר בארץ - "ברית מכבים עתיד" אחריו הגיעה קבוצת "אמיר" חל-אביב. קבוצת "אמיר" ניצחה אומנם את גבע וחולתא אך הפסידה במשחקה נגד ירושלים. בנערים היו גם כן נערי חל-אביב ש-גיים.

קבוצת גבעת-חיים בבוגרים הגיעה למקום די מכובד אחר ש הפסידה ברבע גמר, לאמיר חל-אביב והפועל רחובות בחצי גמר. קבוצת הנוער שלנו הפסידה עוד בשלבים המוקדמים.

x

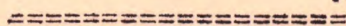
פ ת י ה ת ע ו נ ת ה ש ח י ה .

עוד לפני פתיחת הברכה נכנסו הילדים למים. גימנים היו ימי חמסין ולא יכלו להתאפק "רק להטבל" אמרו. בקוצר רוח חיכו ליום בו תפתח הברכה באופן רשמי. כשהגיע יום הפתיחה התכוננו לכל מיני הופעות במים.

אחר הצהריים התאספו רוב חברי המשך בחצר הברכה. בתחילה הדגימו שחיות שונות אחר כך היו התחרויות בין כחתינות, סיה משווא שליחים בבגדים ורונדו במים. הדבר המבדח ביותר היה זה: שמו על המקצצה העליונה ברוז בארגז והחברות היו צריכים לקפוץ מלמטה ולפתוח את הארגז. ולבסוף הצליח פינדה את הארגז ולזכות ברוז.

מאז הפתיחה אפשר לראות ילדים בברכה בכל יום חם ואפשר להמשיל אותם לדגים במים.

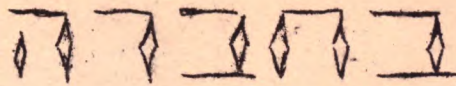
כ.ח.כ

ל ע ר א ת ה - 14 ב י ו ל י .

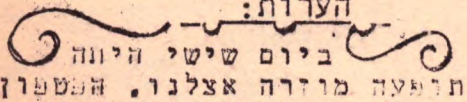
ג-14 ביולי יתקיים נשף"הפועל" ותגמר שנה השבע-עשרה של הקיבוץ מיום עלותו על הקרקע. לפני שבע עשרה שנה לא היה דבר. קבוצת אנשים באה לסייר את השטח ולמחרת התחילו בבניית המשק. אז גבעות חול וביצות, היום בתיים וצריפים, עצים ושדות פורחים. ה-14 ביולי הוא גם חמש-עשרה שנה מאז הוסד סניף "הפועל" במשקנו ועל כן יתקיים נשף גדול לציון היובל ובו ישתתפו מגדולי ועד קטן. הנשף יכלול: התעמלות-קרקע, התעמלות בזוגות, ריקודים ועוד. כל ילד יקח חלק בנשף זה.

אמיר . ק

לפני כשבועיים החל מתפתח בשיחה החברה ויכוח אשר בו סיומו עוד לא מצא: האם יש לצרף (לפזר) את חברי המזכירות בין הועדות. עכב דיון זה נכנסנו לויכוח צדדי אשר לא נגע לענין באופן ישיר, אך גם הוא חשוב: האם יש להצביע בשיחות? (כמובן שהשאלה היא שאלה עקרונית.) ובכן לעצם הענין. יש להמנע בדרך כלל עד כמה שאפשר מהצבעות. אך לא מפני שחברתנו איתה מסוגלת להצביע ולהחליט באופן רציני, וגם לא מפני הרוח הלא טובה שגוררת איתה ההצבעה. על כל הגורמים הללו יש להתגבר ואפשר להתגבר. אך בכל זאת, הויכוח שמתנהל בשיחה צריך לשאת אופי כזה, שכל אחד ואחד מן המשתתפים בשיחה צריך לרצות להבין את השני (ואל לו לילד לקצוע דעה על דבר זה או אחר ולא לרצות להשתכנע). ודוגמא כזאת של אפשרות שכנוע ראינו בשאלה אשר נטתה על אודות השאלה - האם יש לחייב ילד להשתתף בשיחה? בדיון זה הצלחנו בצורה נאה להחוכח ולבטוף גם להשתכנע ולהגיע למסקנה משותפת. אך לפני שבועיים הגענו לידי מצב קיפאון. חלק טענו שיש לפזר את חברי המזכירות בין הועדות, וחלק טענו שלב. איש מביננו לא רצה לקבל את דעתו של השני.

הערות:

ביום שישי היתה תופעה מוזרה אצלנו. הפספון היה מקוקקל ולא החקימו ריקודים. (לא חשוב, הלו יכולים לרקוד גם פעם ריקודי עם) כל כחה החליטה להתארגן ולערוך ערב מדורה. מדוע לא היתה יכולה החברה כלה להתארגן ולערוך ערב מדורה כללי? אילו כל כחה היתה מת-אספת עם מדריכה ומקימת פעולה אבל עם דוקא בחרו ארבע כיתות בערב מדורה ואפילו בנותו מקום, לא היה קשה לאחד את שלושת המדורות הקטנות למדורה אחת גדולה.

נורית . א

==x==

בבית ספרנו עשו מגרש לכדור סל. בתחילה בתחילה שחקו בו בלי הפוגה. ולכשיו כמעט ואין משחקים בו. לפני איזה זמן החקימו בור קפיצה ובו משתמשים עתה הרבה מאוד. אני מציעה שימשיכו בזה. כשדבר אחד נמאס לעשות דבר חדש כגון: מתח, חבלים, ועמודים לטיפוס.

גילה .

ואולי הגענו בשיחה זו לידה מחלוקת דעות כזאת שאין עוד מקום לויכוח ובאם הגענו למצב כזה, ועוד נגיע למצבים כאלה, היה עלינו להצביע. לכן אי אפשר להחליט באופן עקרוני לא להצביע כי לפעמים אתה נכנס למצב כזה שמוכרח אתה להצביע. ולמה אומר אני את דברי אלו? כי ראיתי בין הילדים נטיה להחליט: "איננו מצביעים כי אין זה דבר טוב להצביע".

בשיחה האחרונה הערתי שלא במקום שהשתתפות בשיחה ובו יכולתם בה היא חלק קיחה את הדיונים מנהלים חוג מצומצם של ילדים, יתר החברים - שהם הרוב (חושב אני שהם מהוים שני שלישי מאנשי החברה) יושבים ומפריעים. וחלק גדול מסהפרעות נגרם ע"י הבנות (לא כולם). ובין המצב שטורר בשיחה (אינו כפי שחארה אותה רו-תי) יכול להמשיך לשרוד כך? ואט לא, נזור כולנו את כוחותינו ונעשה מאמץ לשיפור המצב!

עודד . ה